

НА АСНОВЕ СТАЛІНСКОЙ КАНСТЫТУЦЫІ

(ПРАЦЯГ АРТЫКУЛА ТАВ. Н. Я. НАТАЛЕВІЧА).

аганізацыі з калгасным актывам і стаханавіцамі.
Як выконваецца гэта заданне?
Соцспарбінтву ў калгасах разгарнулі, а належлага кіраўніцтва, правяршча, дэлагімі соцспарбінтву і стаханавіцкаму руху многімі партарганізацыямі не аказваецца.

Даламагачь спарбінтву — гэта значыць штодзённая кралатліва займацца арганізацыйнай работай, ведаць запрычы калгаснікаў, якія перашкоды адлучае той або іншы калгаснік, рыхтуючыся да веснавой сяўбы, рыхтуючыся да барацьбы за высокі ўраджай у 1938 годзе, ведаць і неадкладна знішчаць гэтыя перашкоды, даламагаць калгаснікам свечасова праводзіць усе неабходныя работы.

Пакуль гэтага яшчэ не разумеюць многія кіраўнікі. Інакш чым-жа расхлумаць, што многія МТС не выконваюць плана рамонт трактараў, спецыяліста з абменам радвовага зярна на катунокава, зацягнулі чыстыку і саргноруку насення і усю падрыхтоўку да веснавой сяўбы?

Трэба па-спраўнаму, па-большэвіцку ўзнавіць справу кіраўніцтва сацыялістычным спарбінтвам, стаханавіцкім рухам, зрабіць стаханавіцкі рух сапраўды масавым і ўсеагульным. Для гэтага ў калгасе трэба разгарнуць шырокі высокі па ілэізнаму зместу масава-палітычную работу. Застрапльчымакі ў гэтай вялікай справе перш за ўсё павінны быць камуністы і камсамоўцы.

Вялікае адзначэнне партыі з беспартыйнасці на выбарах у Вярхоўны Совет СССР паказала, якую магутную сілу прадстаўляюць партыйныя арганізацыі, калі яны ўмеюць свечасова працягнуць беспартыйны актыва на практычнай работай, умеюць свечасова падхватваць ініцыятыву мас, умеюць накіроўваць яе, умеюць весці за сабой масы да новых найвялікшых перамог сацыялізма.

Надзвычай вялікае значэнне мае на-

глядна адлюстраванне выбарчага закона і Канстытуцыі БССР. Таму трэба ўжо зараз рыхтаваць увес неабходны матэрыял для гэтага. Трэба прадумаць план, дзе і як лепш размясціць матэрыял, як лепш мастацка адлюстравалі выбарчы закон; у нагляднай агітанцы ў клубе, хале-чытальні, бібліятэцы.

Царкоўнікі ў часе выбараў паспрабуюць усімі мерамі жыцьцёва сваю работу, з паўнай мэтай скарыстаць выбары ў сваіх варожых мэтах.

Партарганізацыі павінны праціпаствіць гэтым спробам выкрываючы большэвіцкае слова праўды аб рэальнай сутнасці рэлігіі і контррэвалюцыйнай ролі папоў.

Трэба вылучыць і падрыхтаваць кадр прапагандыстаў для агітэрыінай работы. Гэту работу трэба арганізаваць і праводзіць сістэматычна.

Шырэй асвятляць прапаганда выбарчага закона ў друку — рабннх газетах, шматтыражках і насенных газетах. Наш друк у гэтых адносінах, у прыватнасці рабннх, пакуль нічога не робіць. Работа-ж па сутнасці пачалася, работа ідзе.

Вывучэнне Палажэння аб выбарах павінна ісці ў пэснай сувязі з вывучэннем Сталінскай Канстытуцыі, вынікаў першай Сесіі Вярхоўнага Совета СССР, важнейшых рашэнняў нашай партыі і ўрада, з растлумачэннем міжнароднага і ўнутранага становішча нашай краіны.

Надходзячы выбары ў Вярхоўны Совет БССР і Вярхоўны Советы астатніх саюзных рэспублік павінны прайсці на такім-жа высокім палітычным узроўні, які прайшлі выбары ў Вярхоўны Совет СССР. Увес свет зноў будзе сведкай грандыёзнага маральнага і палітычнага адзінства савецкага народа, яго любві і безмежнай аліансці сваёй радзіме і сваёй любімай партыі, якая пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна паспяховы вядзе нашу краіну да новых найвялікшых перамог камунізма.

ДА ўВАГІ НАРКАММЯСЦПРОМА

Торфзавод імя Орджанікідзе з'яўляецца адным з буйнейшых прадпрыемстваў сістэмы Белторф. Сёлета ён павінен даць 200 тысяч тон торфу.

Бліжэйшае дні пачатку сезона, але на заводзе да яго не падрыхтаваліся. Не халае інтэрнату на 1000 чалавек. Будавніцтва новага інтэрната на 150 чалавек тарможыцца з-за адсутнасці будматэрыялаў. Да рамонтных інтэрнатаў яшчэ не прыступілі. Такаса не халае каля 1000 штук ложкаў, прыстаньці і навалачак. Марудна ідзе і рамонт сталовых.

Другі не менш важны фактар, ад якога ў значнай меры залежыць выкананне плана — гэта падрыхтоўка балота і інвентару. На сёння 50 проц паверхні балота занята невывезеным торфам, знога тут 80 тысяч тон. На кар'еры № 3 ляжыць 20 тысяч тон машына-фармавацнага торфу, вывазка якога амаль зусім спынілася. На фрэзавальных полі № 1 ляжыць 40 тысяч тон торфу. Уласны заводскі транспарт развалены. Прымацаваныя калгасы вымагалі план вывазкі і квартала толькі на 17,8 проц.

Вывазка торфу з балота была арганізавана па-шкодніцку. Замест таго, каб вывозіць раней з самых дальніх участкаў, дзе не глыба браць, калі балота адтае, торф вывозілі з участкаў, якія знаходзяцца за поўкілетарта ад чыгуны. На фрэзавальным участку № 1 торф, які мае ўласнасць да самаза-

пальвання, не вывезен і на сёння. У выніку, ад самазапальвання загінула 10 тысяч тон торфу — страты на 120 тысяч рублёў. Не лепш справа абстаіць і з арганізацыйнай пагрузкі. За 1937 год за прастой вагонаў пад пагрузку залочана штрафу 15 тысяч рублёў.

На вывазцы торфу зусім не захоўваецца тэхніка безапааснасці. Выпадкі траўмы вельмі многа. З імі звязкія, нават ужо ІІІ саюза тарфнікаў лічыць іх «нармальнымі».

Дырэктар завода тав. Каган усё «знаёміцца» з працай, на заводзе ён з'яўляецца гасцім, часцей за ўсё раз'яэжа па камандіроўках. Былы дырэктар тав. Жук, з'яўляючы інжынер Белторфа, вельмі часта бывае на заводзе, але ніякай даламогі не аказвае.

Культмасавае работа зусім адсутнічае. У выніку, сярэд рабочых развіта д'яства, карціжняя ігра і хуліганства. Тарфнікі камітэт прыняў да такіх агіднасцей і не зварача на гэта ніякай увагі.

На заводзе ёсць нямаля стаханавцаў, якія паказваюць добры ўзроў працы, але аб іх ніхто не ведае, імі не цікавяцца.

Наркаммясцпрома, ІІІ саюза тарфнікаў павінны наведзі парадка на свайм прадпрыемстве.

Г. АВАДЗЕНЬ.

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА АГРАНОМАУ

Таварышы на вучобе, скончылішы ў 1937 годзе Віцебскі сельскагаспадарчы тэхнікум, сустрэліся на ўсебеларускай нарадзе аграномаў. На здымку (справа палова): Мерыя Грыгорэўна Пучкова — аграном Заслаўскага МТС, Ніна Пятроўна Лямача — аграном Калгаснай МТС і Алесей Міхайлавіч Кісёл — аграном Барысаўскага МТС.

Фота Я. Салавейчыка.

Прамова т. В. М. Жукоўскага

(Старшы аграном лепельскага аірэза)

Таварышы! Перадавыя рэспублікі і рэблассі Савецкага Саюза, перадавыя калгасы, брыгады, званні і стаханавіцы паказалі пуця на сацыялістычных палях і барацьбе за высокі ўраджай. Трэба, аднак, адзначыць, што наша рэспубліка адстае ад перадавых краёў і абласцей Саюза. Мы яшчэ не перанілі вопыту лепшых стаханавцаў, майстроў высокіх ураджаў. Старшы аграном Наркамзема рэспублікі тав. Баркускі, які выступіў тут з дакладам, павінен быў падагуліць і аналізаваць багаты вопыт стаханавцаў, лепшых аграномаў. Але дакладчык з гэтай задачай не справіўся.

Паўстае вельмі многа пытанняў агра-тэхнікі, якія мы павінны вырашыць. Усёж, напрыклад, гітані наконт плугу для апрацоўкі глебы. На самой справе, дакую будзем мы карыстацца аднаконымі плугамі, гэтай старажытнай прыладай, якая толькі посе калгасныя палі. Чаму ў нас скараціліся плугі пераборонны на гэты калгасны? Чаму Наркамзем не ўмешчана, не забавіцца, каб у калгасах перасталі карыстацца гэтымі плугамі? Паўтараю, які посяць нашу калгасную зямлю.

Тут многа гаварылі аб мясцовых угнаеннях, аб вопыце стаханавцаў па арганізацыі падкормкі пасаваў. Але як-жа ў нас арганізавана работа на аддзяленні зноўвай жытня? Дрэна. У нас не створана база для іх зборкі і захавання. Каб збраць жыжу трэба выкопваць ямы. Калі няма іменну — абмазаны іх глінай. Пакуль-што гэта не робіцца.

Некалькі слоў аб рабоце аграномаў. Праца іх зусім не арганізавана. Воск канкрэтны прыклад. Старшы аграном рабннх зямельных аддзялаў 3—4 разы перапраблялі пасевныя планы. І спуска не разумею, што гэта робіцца. Простаі нам кантрольныя лічы, потым прышлося іх перапрабляць. Некалькі дзён таму назал прыслалі калгасковы план, лічы зноў перапрабляць. Такім чынам аграномы раіза і МТС

з'ядзюць днём і ноччу і перапрабляюць планы.

Участковыя аграномы працуюць самацёкам. Ніхто імі не кіруе, не даюць ім заданняў, не даламагаюць і ніхто не правярае як яны працуюць. Па Лепельскаму і Чашніцкаму рабннх работу ўчастковых аграномаў не правяраюць па 2—3 месяцы, і ў выніку яны працуюць дрэнна.

Трэба, каб участковы аграном практычна арганізоўваў калгасную вытворчасць, каб ён канкрэтна вучыў стаханавцаў, і тады будзе добрыя вынікі. Я правяду канкрэтны прыклад. Калі я праваў аграномам у Крычаўскім рабннх, я практычна даламог некалькіх стаханавіцкім званням атрымаць высокі ўраджай. Я прыхаў да аднаго званняўца і кажу, што надкормка можна навісці ўраджай. Расправаў з ім практычны план, усё падрабязна растлумачыў. Восенню я сустрэўся са званняўца на нарадзе стаханавцаў. Ён мне і заўваж:

— Дзякую за добрую параду. Заўсёды так будзе рабіць. Калгас атрымаў сярэні ўраджай жыта 9 цэнт, а я атрымаў — 25 цэнт. Гэта — вынік правядзенай падкормкі, добрага догляду.

У другім калгасе я гэтага не зрабіў. На-халу я пагаварыў са званняўца. Я спыніўся адзязжыць Пакуіну ёй план, у якім яна не разабралася, і хутка пакуіну калгас. Сустрэаю званняўца праз 2 месяцы.

— Ну, якія вынікі? — пытаюся.

— А я ўсё заблыла, што ты мне гаварыў.

Я ўжо ўзней, што калі-б я даламог званняўца практычна ажыццявіць патрэбныя агра-тэхнічныя мерапрыемствы, атрымаўся-б добры ўраджай. Апошні факт я прывёў, як прыклад маёй дрэннай работы. Гэта паказвае, што мы, аграномы, абавязаны практычна даламагаць стаханавіцаў і тады будзе добрыя вынікі.

Прамова тав. С. А. Паўлаўца

(Старшы аграном тураўскага райземадзела)

Дванаццаць калгасаў нашага рабннх у 1937 годзе дабіліся сярэдняга ўраджаю зерных на 100 пулоў з гектара. Калгас «Савенка Беларусь» атрымаў у сярэднім па ўсіх зерных культурах 18,7 цэнт з гектара. Але я павінен сказаць, што рабннх у цэлым не мае такіх паказальнікаў. А іх могуць дабіцца ў гэтым годзе ўсе калгасы.

У 1931 годзе мы мелі сярэні ўраджаю ўсіх зерных культур па рабннх 3,6 цэнт з гектара. Гэта — ганебная лічба. У 1932 годзе — 6,8 цэнт. У 1937 годзе атрымаў сярэні ўраджай па рабннх па ўсіх зерных культурах 11,7 цэнт, а па азімай пшаніцы сярэні ўраджай 16,4 цэнт з гектара. Такім чынам, з года ў год расце ўраджайнасць калгасных паляў.

Чым перадавыя калгасы нашага рабннх забавячылі ўраджай зерных у 100 і больш пулоў з гектара? Гэтага мы дабіліся комплексным правядзеннем агра-тэхнічных мерапрыемстваў. Мы праводзілі яравізацыю зерных. Асабліва вялікую ўвагу мы звярнулі на барацьбу з пустазеллем. Некалькі год таму назад у нас была выключна засмечанасць калгасных паляў пустазеллем. Каб пазабіцца ад гэтага зла, мы разгарнулі лучэнне сцяргы. Трэба, каб лучэнне праводзілася ва ўсіх калгасах рэспублікі.

Апрача таго, мы ўдзялілі многа ўвагі перакрываючай сяўбе радковымі

сяялкамі і ад гэтага атрымалі выдатныя рэзультаты.

Вось характэрны прыклад. На пасевным участку калгаса «ХІІ Кастрычнік» была праведзена перакрываючая сяўба. З гэтага ўчастка на плошчы ў 5 гектараў атрымалі сярэні ўраджай аўса па 27 цэнтнераў, у той час, калі сярэні ўраджай аўса па ўсяму калгасу 17,9 цэнт.

Умоцнена рыхтуемся да веснавой сяўбы. Мы паставілі перад сабой задачу, каб у гэтым годзе правесці перакрываючую сяўбу на плошчы не менш 1000 гектараў. Гэта забавячыць нам значны ўздым ураджайнасці. Неабходна ў сувязі з гэтым максімальна скарыстаць радковыя сяякі. А трэба сказаць, што іх прадукцыйнасць пакуль-што вельмі нізкая. Тлумачыцца гэта тым, што скарыстоўваюцца яны зусім няправільна.

Дрэнная работа Наркамзема Беларускай адбавіцца на нашай рабоце ў рабннх. У мінулым годзе на палях у вялікіх размерах была распаўсюджана мядзёлка, якая знішчала імала дубра. У сувязі з гэтым мы намернілі ў гэтым годзе на плошчы ў 300 гектараў арганізаваць барацьбу з мядзёлкай. Нам павыбіталі даць яду, але не далі. Наркамзему трэба больш сур'ёзна аднесціся да правядзення ў жыццё тых мерапрыемстваў, якія намачуюцца для атрымання высокіх ураджаў.

Прамова тав. С. А. Майёрава

(Аграном Меціслаўскага МТС)

Таварышы! Перадавыя калгасы нашага рабннх заваявалі ў 1937 годзе высокі ўраджай. Калгас імя Кірава атрымаў сярэні ўраджай зерных 19 цэнтнераў. На прапазавенне калгаснікі атрымалі 6,5 ггр. хлеба. Калгас «Чырвоная змена» атрымаў у сярэднім па 16 цэнт збожжавых. На прапазавенне вывала 5,2 кілаграма збожжа. Калгас імя Варашылава — 15 цэнт збожжавых. На прапазавенне атрымалі 6 кілаграмаў. У сярэднім па рабннх на прапазавенне калгаснікі атрымалі 2,88 кілаграма збожжавых, 4,9 кілаграма бульбы і 38 кап. грашчы. Сярэні ўраджай зерных па рабннх 8,8 цэнтнера.

Яна, што мы не можам супакоіцца на такіх паказальніках. Нам трэба ў гэтым годзе сабраць значна большы ўраджай.

У сувязі з гэтым, неабходна надаць многа ўвагі насеннаводчым участкам. Работа на гэтых участках на працягу ўсіх мінулых год вельмі храмала. Трэба тут наведзі большэвіцкі парадка. У нашым рабннх па большасці калгасаў янаснаводчыя ўчасткі адведзены і асталаваны, падрыхтавана насенне, угнаенні як масцовыя, так і мінеральныя.

Тут мала гаварылі аб даламоце аграномаў стаханавіцкім званням. Наступіць гэце, калі кожны аграном павінен ушчыльную ўзяцца за гэту работу. У нашым рабннх агра-тэхнічныя планы ўжо складзены для ўсіх стаханавіцкіх званняў. Мы павінны растлумачыць кожнаму стаханавцу, што ён практычна павінен зрабіць, як выкарыстаць угнаенне для кожнай культуры ў пасадку, каб атрымаць высокі ўраджай.

Некалькі слоў аб рабоце ўчастковых аграномаў. Трэба для кожнага ўчастковага агранома арганізаваць пэўны памер, дзе-б ён мог скаантраваць сваю работу, халі-б у выглядзе хаты-лабараторыі. Участковы аграном не знаходзіцца на месцы. Сёння ён у аляным калгасе, заўтра — у другім, паслязаўтра — у трэцім. Часам цяжка яго знайсці.

У нашым і другіх рабннх існуюць хаты-лабараторыі. Але яны працуюць па часам яны існуюць толькі на паперы, працуюць вельмі дрэнна. Наркамзем, мусіць, забавіць аб іх існаванні, абсалютна не кіруе іх работай. Кожны загадчык хаты-лабараторыі працуе па-сваёму, як яму ўдзумаецца. У нашым рабннх з загадчыкамі хат-лабараторыі праводзілі парадкі, раім, якія мерапрыемствы правесці на працягу месяца. Але гэта зусім недастаткова. Трэба па-большэвіцку ўзяцца за навадзённое парадку ў хатах-лабараторыях.

Садаводства — вялікая крыніца даходнасці калгасаў. Але ў гэтай галіне мы працуем дрэнна. За мінулы год у нашым рабннх пасаджана вельмі многа садоў. Адлучаецца гостры недахоп пасадкавага матэрыялу. Трэба ўсрэдзі паставіць пытанне аб пашырэнні нашых пітомнікаў. Нарэшце, алігата і арганізацыя працы па садаводствах. Наркамзем ніякіх узаканяўцаў па гэтым пытанню не дае. Неабходна палепшыць кіраўніцтва садаводствам у калгасах.

Я запэўняю, што тыя задачы, якія перад намі, аграномамі, паставлены, мы выканам. Будзем амагацца за высокі ўраджай, каб апраўдаць тое лавер'е, якое нам аказвае вялікая партыя Леніна—Сталіна.

ПОЛЬШЧА СЁННЯ

— О —

Д. АНДРЭЙЕВІЧ

Змрочныя вынікі прыходзіцца падводзіць пілсудчыкам да 12-годдзя панавання фашыскай дыктатуры.

Эканамічнае становішча Польшчы прадаўжае аставацца надзвычайна напружаным. Грозныя прызнакі пачаўшагася эканамічнага крызіса ў ШНА і ў Англіі востра адчуваюцца і ў польскай эканоміцы. Наперакорм казённа-апітмысцкім скарбам і на бюджэтнай сесіі сейма віш-прэм'ера і міністра фінансаў Квяткоўскага, большасць паказальнікаў эканамічнай кан'юнктуры Польшчы не дасягаюць ў 1937 годзе нават дэмарыснага ўзроўню 1928—29 года. Больш таго, «Дзённыя людзевы» выкрываюць Квяткоўскага ў яўным пераважлівым чыні лічбаў. Пародле даных афіцыйна-нага кан'юнктурага інстытута, індэкс валавой прадукцыі роўны не 90, а 85,5 сродкаў вытворчасці — не 100, а 92,3. Агульна-ж індэкс прамысловай прадукцыі на верасень мінулага года склаўся 90.

Калі мы разгледзім паказальнікі колькасці рабочых, занятых у прамысловасці, то і тут вынік рэзкае зніжэнне. У 1937 г. у прамысловасці было ў сярэднім занята 640 тыс. чал., супроць 767 тыс. чал. у 1929 годзе. Аднак, трэба мець на ўвазе, што лічба — 640 тыс. чал. не адлюстроўвае сапраўднасці, бо афіцыйна-нага статыстыка прылічвае да занятых рабочых каля 100 тыс. беспрацоўных, атрымаўшых часовую работу на грамадскіх работах, фінансіруемых фондам працы.

І гэта ў перыяд ваеннай кан'юнктуры, калі фашысцкая Польшча рыхтуецца да новых небяспечных авантур. Ішчэ больш сумныя малююць нагляданам у сельскай гаспадарцы Польшчы. Населенітва, занятае ў сельскай гаспадарцы, дасягае ў Польшчы 73 проц. Пераважная маса сялянскіх гаспадарак — гэта маламошныя кардыяныя гаспадаркі. Згодна даным «Малаго статыстычнага штогодніка» — 67 проц. сялянскіх гаспадарак маюць даяльнікі да 5 гектараў. Гаспадаркі абшараныя непадобнымі пацяткамі і паборамі. Натуральна, што ў такіх умовах немінуча дэградуюцца гаспадаркі.

Нізкі ўраджай палітлівае і

без таго жудасна нізкае становішча сельскай гаспадаркі, павлічваюць разарэнне, голод, галечу польскага сялянства.

Паказальнікам усё пагоршчаюцца гаспадарчага становішча і наступныя эканамічнага крызіса з'яўляюцца рост ліку беспрацоўных, гэтага біча і змянення спадарожнага капіталістычнага грамадства. Зніжыўся было к лету 1937 года, у сувязі з сезонным ажыўленнем, колькасць беспрацоўных з 536 тыс. у пачатку года да 293 тыс. у чэрвені, з наступленнем зімовага сезона дае рэзкі скачок уверх.

Тад, на 1 снежня 1937 г. было 330 тысяч (кругла) беспрацоўных, а к 15 лютага 1938 г. — ужо 554 тыс. За два з паловай месяца павелічэнне на 224 тыс. І гэта толькі зарэгістраваных, а фактычная колькасць беспрацоўных толькі ў гарадах Польшчы дасягае 1 мільёна чалавек, а разам з вёскай — 2 мільёнаў чалавек. З сям'ямі гэта будзе 6—7 мільёнаў чалавек. На 34,2 мільёна насельніцтва Польшчы гэта склаўся каля 20 процантаў.

Гэтыя 6—7 мільёнаў чалавек асуджаны на голод, галечу і нечалавечыя пакуты. Некаторыя ўяўленне аб умовах гэтага жыцця нам можа даць карэспандэнцыя з Радома, змешчаная ў газете «Новая праўда»:

«Велізарныя масы радомскіх беспрацоўных знаходзяцца ў страшэнных умовах. Ніякасна, галодныя, паўзамерзлыя людзі спадзюцца на лепшае будучае, якое, на жаль, абяцае ім толькі далейшыя пакуты. Дастаткова паглядзець на дрэнныя ад голыду бацькоў сям'яў, якія стаяць у чаргах перад бірмамі працы, каб зразумець іх лёс і жудасныя матэрыяльныя ўмовы жыцця. У Борку яны жыюць у цёмных, затхлых бараках, у Млодзеве — у старых чыгуначных вагонах, у Блініцах — у паўразбураных хібаках, у Абасіе (прадмесьце Радома) — у кішчых крысынах. У сярэдзінах і цёлым жылі яны праводзяць цэлыя

месяцы, не выходзячы на вуліцу з-за адсутнасці цёплага адзення. Сіроч і усюды ў адным пакі туліцца па некалькіх сям'ях, прычым часта кожная сям'я налічвае з 5—6, а часам і 10 чалавек. Рост дэмаралізацыі і хваробы жывілы».

Не маюмо лепш становішча занятага рабочага. Моцны рост дэражавізна пры жабрацкай зарплате польскага рабочага дае магчымасць толькі поўта-лоднага існавання. Газета «Век новы» ад 23 лістапада 1937 г. так характарызуе гэты ўзровень:

«Наі браць у цэлым жыццё працоўнага чалавека, то ў Польшчы ён жыць горш, чым у іншых дэражавях... Агульна ўзровень працоўных мас роўны жабрацкаму існаванню. Гэта вельмі трагічна, бо ў адпаведным становішчы, міжжучым з жабрацтвам, жыць вялікая колькасць людзей».

Пражытачны мінімум, устаноўлены дэражавым інстытутам гігіены, складае для сярэдняй рабочай сям'і Польшчы 185 злотых, з якіх на харчы павінна выдаткоўвацца, прыкладна, 60 проц. (108 зл.). Але, па даных таго-ж інстытута, 98 проц. рабочых, занятых у апрацоўваючай прамысловасці, атрымлівае менш пражытачнага мінімуму, прычым, 30 проц. зарабляла менш 108 злотых, гэта значыць, менш таго, што неабходна для прахарчавання сярэдняй сям'і рабочага. У другіх жа галінах польскай прамысловасці зарплата лічце меншай.

Можна згледзіцца з вывадамі газеты, што «ў гэтых умовах жыццё перастае быць жыццём і робіцца трагедыяй».

Такія гаспадарчыя «споспехі» за дванаццаць год крывавай фашыскай дыктатуры капіталістаў і памешчыкаў Польшчы.

Натуральна, што польскія рабочыя, служачыя, настаўнікі не мірыцца з такім становішчам. Сіроч і усюды, наперакорм згоніцкай і здрадніцкай палітыцы фашысцкіх прафсаюзаў і прафсаюзных бюракратыяў з ІПС (партыя польскіх сацыялістаў), рабочы клас часта стыхійна выступае супроць кардыных умоў жыцця.

Хвала забастовак і стачак, палітычных дэманстрацый і мітынгаў у 1937

годзе безупынна расла. Забастовкі праходзілі, галоўным чынам, пад лозунгам павышэння зарплат, у сувязі з растучай дэражавізнай, супроць спецыяльнага падатку і катаржнх умоў працы. Так, у першым квартале 1937 года было 419 забастовак і стачак, ахвпіўшых 117 тыс. рабочых, а ў другім квартале было ўжо 670 забастовак, якія ахвпілі 199 тыс. чалавек.

Забастовкі 1937 года па свайму характэру былі асабліва жорстка і ўпартыя. Калі ў 1936 г. 952 забастовкі суправалдзіліся зняпачем баставанымі фабрычнымі пампанняў, пэхаў, шахт, тэатрыяў, то ў 1937 годзе захватыві фабрыкі і шахт мелі месца ў непраўна большай колькасці выпадкаў. Так звавалі «польскае забастовка», суправалдзіма зняпачем баставанымі фабрычна будынка і знаходжаннем там да канца забастовкі, стала асноўнай формай эканамічнай барацьбы рабочага класа Польшчы. Тэктылічныя Бела-стока пабілі рэкорд так званай «польскай забастовкі»: рабочыя фабрыкі Бекера не пакідалі памп

